

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: SELMECZI SZONJA (NINIEL-NIENOR)

A legutóbbi szám megjelenése óta eltelt hónapokban is aktívan működött a Magyar Tolkien Társaság programok tekintetében. Év elején megünnepeltük Tolkien születésnapját, jártunk a TolkienConon, farsangoltunk. Tavasszal sikeresen lezajlott a TLV és a Tavasz Találkozó, és a Tolkien Klub utódjaként elindult a Tolkien Kör. Beszámolóinkban ezekről az eseményekről olvashattok, leginkább a résztvevők szemszögéből, a Tolkien Kör esetében pedig egy szervezői írást hoztunk. Én bízom benne, hogy az olvasás meghozza a kedvet a programjainkon való részvételhez.

A morgothi horcrux, avagy egy tolkien születésnap benyomásai (2018. január 6.)

Írta: Viczenti Mátyás

Évente egyszer történik valami, valami fontos. Az emberek abbahagyják munkájukat: a gondoriak a védművek építését Mordor ellen, a rohaniak összeterelik méneseiket, és hatalmas karámokba zárják őket, a haradiak pedig harci dísz helyett ünnepi színeket festenek olifántjaikra, majd pedig elindulnak. A törpök leteszik csákányaikat és lapátjaikat, odahagyják tárnáikat, és bizonytalan irányokba meresztik szemüket. A tündék is megindulnak, de nem Valinor felé. Az orkok, de még maga a nagy Sauron is kegyesebb alakot ölt erre a napra, és leteszi Gyűrűjét (persze azért biztos helyen hagyja).

De hova is mennek? Tolkien születésnapjára, helyesebben születésnapi rendezvényére.

Nos, ha igazi orkok vagy épp tündék ezúttal nem is voltak, de mint minden évben, most is társasjátékok, előadások és bemutatók váltogatták egymást. Óvatos, lidérc-támadásra felkészült körbejárásom alatt azt tapasztaltam, hogy idén különösen a játékszékció volt erős: volt ott megadott szavakra való asszociáció és történetkitalálás, *A Gyűrűk Ura* és *A hobbit* társasjáték, szerepjátékok és még sok minden más is, amit elnyelt a mordori sötétség – vagyis inkább a feledékenységem homálya. A sötét erőkből ezúttal sem volt hiány: csúfan is szép ork lányok és tagbaszakadt vad ork legények riogatták a messziről érkezett, jámbor középföldi utazókat. A zsúfolásig telt termekben most is feszült figyelemmel, szomjasan itta a nagyérdemű a Középfölde világáról és Tolkienről szóló történeteket. Kedvencem Füzessy Tamás esszenciális megvilágítása volt Morgoth gyűrűjéről mint olyan horcruxról, amely Voldemort hét darabjával ellentétben az egész világot horcrukszává változtatta. Tényleg találó párhuzam.

Mint az utóbbi években mindig, most is láttam az újrakovácsolt kardot, az Andúril; egy morgultórt vagy éppenséggel Gondolin királyának, Turgonnak a kardját, amit később Gandalf vett birtokba. Az egymást kergető ork bandákat a gondori katonák kicsi, de acélos sorfala szorította sarokba: némi rögtönzött csatajelenetet is láthattunk. Jó volt újra a könyvespult vagy éppen a büfé előtt

állni lembasért, vagy éppen csak egy kávéért, mikor éppen miért. Egy kávé vagy tea, egy programfüzet és a tündék áldása tökéletes felvonás volt egy előadáshoz, hogy újra elmerülhessenek Középfölde hatalmas, színes forgatagában.

Fotó: Krizsán Anna (Snuffles)

TolkienCon (2018. január 19–21.)

Írta: Selmeczi Szonja

A Zákkladní škola Grafická háromszintes épülete még este tízkor is csak úgy zengett a nyüzsgéstől. A lépcsőfordulóban zene szólt, mezítlábas hobbitlányok és -fiúk énekeltek hajékes, elegáns tündék társaságában. A büfében halk zsidongás, sokan matracokra telepedve kortyolták a világbjajnok masala teát. A folyosón ékszer- és könyvvásár, az árusok is egymással beszélgettek, láthatóan vidáman. Nagyjából ez a kép fogadott minket, amikor megérkeztünk a 2018-as prágai TolkienConra. Háromfős volt az MTT delegációja: Meta, fqqdk és jómagam töltöttünk pár napot cseh és szlovák fiatalok társaságában.

A TolkienCon a cseh tolkieniták éves találkozója. Olyan, mint a mi őszi találkozóink és a Tolkien Nap keveréke: összegyűlnek egy iskolában egy hétvégére, napközben előadásokat és kézműves foglalkozásokat tartanak, este pedig koncert, táncbáz, színelőadás vagy örömmenélés, közös éneklés a program. 2003 óta minden évben megrendezik a cont, és igyekeznek mindig Tolkien születésnapjához közel eső hétvégét választani.

Az előadásokon, szemináriumokon nyelvi akadályok miatt esélytelen volt a részvételünk, de a kézműves és zenes foglalkozásokra mi is becsatlakozhattunk.

A péntek estétől vasárnap délig tartó rendezvény fénypontja a *Fëanor* zenés darab volt. Az amatőr színészek által előadott musicalből nem sokat értettünk, mégis csak lelkendezni tudtunk róla: a dalok fülbemászóak voltak, mindig átadták a megfelelő hangulatot a cselekményből, és a történet is követhető volt a színészek játékanak és a jó kellékválasztásnak hála. Hiába komor a történet, megfelelő arányban enyhítették a komolyságot a vicces pillanatok, közönséghez kikacsintások.

Az esemény végig nagyon barátságos és családi volt még úgy is, hogy kifejezetten sokan voltunk. Egyszerűen jólesett elnézegetni a résztvevőket, ahogy teljes kosztümben lófrálnak az épületben, beszélgetnek, énekelnek, jól érzik magukat. Kicsit szakmai szemmel is izgalmas volt megfigyelni, hogyan szerveznek ekkora találkozót mások. Az biztos, hogy az ottani szeretetteljes hangulat teljesen átragadt ránk is. Bár idegenek voltunk sok szempontból, nem éreztük magunkat kívülállóknak: mintha egy nagy családi találkozón mi lettünk volna a nagyon távoli rokonok.

Bár a cseh nyelv ismeretének hiánya akadályozza a teljes élményt, én mégis jó szívvel ajánlom a TolkienCont, sőt, erős bennem a szándék, hogy jövőre is ott legyek.

Fotó: Szalay Zsófia Diana (Szozi)

Fotó: Selmeczi Szonja (Níniel-Nienor)

Farsang – 10 év után újra (2018. február 10.)

Írta: Kiss Tünde

Az utolsó farsang, amin részt vettem, még Budakeszin volt. Idén nagyon úgy éreztem, hogy mennék. Közel volt a helyszín – a belváros előnye a könnyű elérhetőség –, és éppen egyedül is voltam aznap este. Ilyenkor mindig jól tesz az MTT-s közeg.

Én ugyan nem játszottam szinte semmilyen játékkal a DOOM-on kívül, mégis, az Árkádia bevonzott. Félig-meddig be is öltöztem Linknek a Zeldából, de számomra nem ez volt a lényeg.

Bár nem ismertem meg az összes karaktert, nagyon tetszettek a jelmezek, és néha csak bámultam, mennyi energiát fektettek egyesek a legapróbb részletekbe. Akiket rögtön felismertem, azok a Super Mario karakterei voltak, akiket – mivel többen is beöltöztek – vicces volt együtt látni.

A kihelyezett játékszobában figyeltem, ahogy a többiek az ősrégi számítógépeken régi játékokat visznek végig. Élvezet volt nézni a sok Mariót, ahogy Super Marióval játszanak!

A nyitókeringő olyan szép és látványos volt, hogy elhatároztam, egyszer végre nekem is szerepelnem kellene benne.

Volt kvízzjáték az este folyamán, ahol csak ámultam a sok megszállotton, akik akár néhány másodpercnyi zenei dallamból felismerték a hozzájuk tartozó videojátékot.

Sőt, sokan a játékokban tipikusan elhangzó klasszikus mondatokra is emlékeztek sok-sok év után.

A tombola számomra nagyon vicces volt. Rengeteget nyertem, de itthoni dicsekvés után a játékok iránt nálam jobban érdeklődőknek átadtam a nyereményeimet. Ők biztosan sokkal jobban örültek az eredeti számítógépes játékoknak és játékkfiguráknak.

Az esti táncokig maradtam, nem vártam meg a buli végét, de előtte sokakkal sikerült jókat beszélgetem, és újra feltöltődtem kicsit a társaságból.

Jövőre veletek ugyanitt!

Tavaszi Találkozó (2018. április 29–május 1.)

Írta: Mervay Bence (Orand)

Az első „igazi” MTT-s programom a tavalyi tavaszi találkozó volt, így az idei tavaszi találkozó jelentette számomra az első MTT-ben töltött évem végét (és a második kezdetét). Jó érzés, hogy míg egy éve minden arc új és idegen volt, addig idén a megjelentek nagy részét barátként, de legalább ismerősként köszönhettem, és nagyon hálás vagyok ezért.

Fotó: Orthmayr Flóra (Metaflora)

A tavaszi találkozónak a Marót-hegyi Sólýomfészkek adott otthont. A környék gyönyörű, és az idő is remek volt. Első nap volt egy pár perces zápor, de a métázókat ez egyáltalán nem zavarta. A méta után jugger következett, aki pedig kevésbé akart mozogni, annak volt lehetősége jógázni, társosozni vagy csak beszélgetni. Vacsora előtt és után izgalmas előadásokat hallhattunk (az élelmiszerekről és a mérgező állatokról), a társasozás pedig ezzel párhuzamosan folytatódott.

A másnap délelőtt két fő programja a batikolás és a kirándulás volt, jómagam ez utóbbit választottam. Az erdő nagyon szép volt, étellel (és medvehagymával) teli. A beszélgetések mellett főleg a természettel foglalkoztunk: figyeltük az állatokat, és próbáltuk beazonosítani a különböző növényeket. A nagyjából 13 kilométeres túrát csodával határos módon sikerült időben teljesíteni. A kézműveskedők is kitettek magukért, alig győztük megcsodálni a batikolt kendőket és pólókat.

A délutáni program a társasozáson és a jógán kívül szerepjátékozás volt: két csapatnyi játékos gyűlt össze, két mesélővel. Számomra ezzel nagyjából le is zárult a nap, ugyanis a szerepjátékunk hajnali fél kettőig tartott, a vacsorát (bográcsban készült chilis bab) is játék közben fogyasztottuk el. A történet egyre több és több táborozót kezdett el érdekelni, és mire feleszméltünk, legalább a tábor fele hallgatott minket, páran egészen a játék végéig kitartottak.

Az utolsó nap délelőttjén két előadást hallgathattunk meg (az Y és Z generációról, valamint az élő szerepjátékozásról), a kreatív program versírás volt. Itt először átnéztük a verstípusokat, költői képeket, majd alkalmaztuk is őket.

A délelőtt folyamán összegyűltünk egy fél órás fényképes kvízre. A táborozók gyermekkori fényképeit próbáltuk beazonosítani, amit rengeteg nevetés kísért.

Ezután már csak a búcsúzás és a hazaút maradt hátra. A csapat nagyobbik része Bajnáról busszal, kisebbik része pedig valamivel később, autóval indult vissza Budapestre.

Nagyon jól éreztem magam a tavaszi találkozón. Köszönöm a szervezőknek, hogy ilyen jó programot állítottak össze!

XII. Tolkien Levelező Verseny (2017/2018)

Írta: Mózes Júlia

„Miért vágj bele a TLV-be?” „Mert jó!”

Alig egy éve ismerkedtem meg a Tolkien Társasággal, és ezalatt a rövid idő alatt meglepően sokszor találkoztam ezzel az érveléssel. A legelején nem igazán értettem, mire gondolnak pontosan, hiszen ez egy nagyon felszínes válasznak tűnt. Beletelt egy kis időbe, amíg számomra is világossá vált eme egyszerű szó rendkívüli jelentése és mögöttes tartalma. Mit is takar az a „jó”? Hadd próbáljam meg elmagyarázni, hátha sikerül!

Életem első Levelező Versenyén vagyok túl, és állíthatom, hogy alighanem életem végéig szép emlék marad. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy könnyű volt. Mert bizony nem hulltak a válaszok csak úgy az ölembe a legfurmányosabb feladványokra. És nem fogta meg magát a ceruza, hogy papírra vesse a terveket. Még a vers sem írta meg magát, akármennyire is egyszerűbb lett volna. De akkor is hazudnék, ha azt mondanám, hogy a sok beleölt nap és óra nem érte meg. Mert nagyon is megérte. Számomra az a tapasztalat és pozitív élmény, amit magaménak tudhatok, rettenetesen értékes.

A levelező fordulók feladatai remekül voltak összeállítva. Változatosak voltak, és arra sarkallták a versenyzőket, hogy egyre mélyebbre ássanak Tolkien világában. Lehetőség volt a kreativitásunk kibontakoztatására versek, fogalmazások, rajzok és makettek formájában. Voltak igazán tudáspróbás kérdések, amelyek megkívántak némi emlékezetfrissítést. A fordulók hónapról hónapra nehezedtek, és mire eljutottunk az élő döntőig, már a tengwar írással is megismerkedtünk. A levelező fordulók nekem számtalan új ismerettel szolgáltak, ám akkor még fogalmam sem volt róla, hogy mit tartogat az élő döntő. Úgy hiszem, hogy ez a hatodik forduló volt a megkoronázása mindannak, amit addig a verseny alatt tapasztaltam. Itt kell megemlíteni azt a bizonyos bűvös szócskát. Mert milyen is volt? Valami eszméletlen jó!

Az élő döntő számomra nem is igazán a tárgyi nyeregmények miatt volt ennyire maradandó, hanem merő egyszerűséggel az élmény miatt. Furcsán hangzik, nem igaz?

Az MTT egy olyan közösség, amelyből kevés van a mai világban. Az az elfogadás és megértés, amit sugároznak, valami egyedi és páratlan. Talán legjobban úgy tudnám megfogalmazni, hogy ők a nyitott ajtó egy lakatokkal elzárt világban. A nyitott ajtó, amin, légy akárki is, beléphetsz. És amikor kilépsz, más ember leszel. Egy sokkal vidámabb és pozitívabb életszemléletű személyként fogod átlépni a küszöböt, de a szíved azon nyomban vissza is húz majd.

Fotó: Császár Zsófia (Szofy)

Tolkien világának értékei azok, amik összefűzik azt a rengeteg embert, akik ezt a közösséget alkotják. Eme értékeknek sosem szabad feledésbe merülniük. A töretlen jókedv és lelkesedés kifogyhatatlan tárháza az övék, ami a rendezvényeiken is megmutatkozik. A szervezők az élő döntőn is olyan lelkesedéssel fordultak a versenyzők felé, hogy az rövid időn belül átragadt a résztvevőkre is. Minél több rendezvényükön veszek részt, annál inkább rájövök, hogy ez a legtöbb ember számára több, mint hobbi vagy munka. Ez számukra szenvedély. Ez a kulcsa annak, hogy miért sikerül minden programjuk ennyire élvezhetőre és emlékezetesre. Ez a szenvedély rám mint versenyzőre is kihatott, és úgy gondolom, nem voltam egyedül. Ehhez sokban hozzájárult az is, hogy a feladatok rendkívül kreatívan voltak összeállítva, már az elejétől fogva.

A kreativitás a következő, amit érdemes kiemelni, ha az MTT-ről beszélünk. Ez is egy azon alappillérek közül, amiktől oly kincset érő lesz a velük töltött idő. Igaz, volt egy apróbb szépséghiba, mert két csapat egymásba csúszott az állomások alatt, de ez eltörpül a remek és gördülékeny szervezés mellett, amin azért, valljuk be, nagyon sok minden áll vagy bukik egy ilyen nagyszabású eseményen. A feladatok kidolgozottak voltak, és a jókedv sem maradt el. Személyes kedvencem a színjátás volt, aminek köszönhetően új barátokra is szert tettem. Ez a feladat volt az egyik legjobb, már ami a szocializációt illeti. Ekkor mutatkoztak meg leginkább az MTT morális értékei. Nem volt olyan, hogy „rossz ötlet”. Mindenkinek számított a véleménye, mindenkinek volt beleszólása a munkába. Ez a szellemiség minden programjukat végigkíséri, ami valami fantasztikus és figyelemre méltó.

Summa summarum: ha még most sem igazán világos, hogy mit is jelent az bizonyos „jó”, akkor adnék egy tanácsot. Tapasztald meg magad! Versenyezz! Légy tagja te is a közösségnek! Tehát miért is kéne indulnod a következő Tolkien Levelező Versenyen? Kérlek szépen: merő egyszerűségért azért, mert jó!

Tolkien Kör (2018. február – június)

Írta: Madar Bálint (ValM)

Egy közösség működésében a rendszeresség fontos tényező. A közös érdeklődés és az ebből fakadó közös élmények meghatározóak, hiszen ez köt össze sok, a hétköznapi életben teljesen különböző habitusú, világnézetű embert. A Tolkien Klub utódjaként a Tolkien Kör rendezvénysorozat célja, hogy ezt a rendszerességet, élményt megadja.

A Tolkien Kör egy kevert esemény: egyszerre tartalmazza a Tolkien Klub közösségi élményét és a HNE előadásjellegét. Az alkalmakat egy-egy téma köré építettük fel úgy, hogy legyen lehetőség valamiféle kézműves tevékenységre, miközben a résztvevők az adott alkalom témájához kapcsolódóan meghallgathatnak egy előadást tapasztalt, a témában otthonosan mozgó előadótól. Emellett beszélgethetnek, társasjátékozhatnak, élvezhetik egymás társaságát.

E rövid beszámoló írásakor az évadzáró alkalomra készülünk. Négy jól sikerült eseményt tudhatunk magunk mögött a tünde ékszerek, Középfölde fegyverei, térképek és Gondor története témák köré fűzve, mindezt a Terézvárosi Gyermekkönyvtár hangulatos környezetében lefolytatva. A résztvevők készíthettek drótékszereket, dolgozhattak levegőn száradó gyurmával, rajzolhattak térképet – minden alkalomra jutott valami érdekesség, bár egyértelműen az előadások vonzották leginkább az érdeklődőket, olykor számunkra is meglepően nagy számban.

Sok új embert és régi barátot vonzott a programsorozat, s mi, a szervezők reméljük, hogy sikerült élményt adnunk – egy kis nyugalmat a rohanó hónapok utolsó szerdáján.

Az évadzáró alkalmat a Margitszigetre tervezzük, ahol kicsit kikapcsolódhatunk, élvezhetjük egymás társaságát juggerezve, beszélgetve – hogy aztán egymástól kicsit elköszönve (szervezett keretekről beszélünk, ugyebár) élvezhessük a nyarat, s tükön ülve várhassuk az augusztusi tábor, ahol újra összegyűlünk egymásért, a közösségi érzésért.

Fotó: Madar Bálint (ValM)